

ת"פ 71214/01 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו רמוֹז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-01-2014 71214 מדינת ישראל נ' אבו רמוֹז(אחר/נוסף)
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
מוחמד אבו רמוֹז
הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד תמר טופז שם- טוב
ב"כ הנאשם: עו"ד יהודית שושן

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן הכלול שני אישומים.
2. באישום הראשון מואשם הנאשם בעבירות סיוע להתרצות בצוותא למקום מגוריים בכונה לבצע גנבה, לפי סעיפים 606(ב), 29 ו- 31 לחוק העונשין התשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"), סיוע לגנבה בצוותא לפי סעיפים 29, 384 ו- 31 לחוק העונשין והסעה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל התשי"ב- 1952 (להלן: "חוק הכנסה לישראל"). על פי המתואר באישום זה, שלושה שבועות לפני יום 29.12.17 מלאו שמאנה, המכונה "אבי ראמי" יצר קשר עם הנאשם וגיס אותו לצורך הסעת שהוים בלתי חוקיים בישראל ולאיסופם בתמורה ל- 2500 ל". לשם נקיטת אמצעי זהירות וסיכול מעקב אחר הנאשם והשוים הבלתי חוקיים, מסר كامل לנאשם טלפון מבצעי שימוש ליצירת קשר לתיאום ההסעה של שהוים הבלתי חוקיים. בנוסף מסר كامل לנאשם מילוט קוד אשר יציינו מקומות איסוף בטור שטחי ישראל. כן הדירך كامل את הנאשם שלא לנסוע בכבישים ראשיים אלא בכבישים צדדיים. ביום 29.12.17 יצר كامل קשר עם הנאשם ותיאם עמו שעת איסוף ומיקום. בשעה 17:00 לערך אסף הנאשם את كامل ושני שהוים הבלתי חוקיים נכנסו לישראל שלא כדין בדרך שאינה ידועה. בהמשך הסייע הנאשם מazardה, זאת לאחר שהשוים הבלתי חוקיים נכנסו לישראל שלא כדין בדרך שאינה ידועה. בהמשך הסייע הנאשם את השוואים הבלתי חוקיים לשבייל עוטף מבשתת, הנמצא בסמוך לשבייל המוביל לדירה הנמצאת ברחוב סמטה עינב 6 במברשת ציון. השוואים הבלוי חוקיים, מצוידים בcupboards ובפנס, התפרצו לדירה ווגנו ממנה רכוש שככל שלושה מחשבים, מחשב לוח, שתי מצלמות, מצלמת וידאו, רחפן, טלפון נייד, ציוד למחשב, תכשיטים, חנוכיה ותיקים של בני

הבית ובהם מפתחות לדירה, למקום העבודה וכיוד איש. בחולף יום ממועד התפרצויות, ולאחר מכן טלפוני מוקדם עם كامل, אסף הנאשם את השוהים הבלתי חוקיים בסמוך למקום שבו הוריד אותם.

.3. באישום השני מואשם הנאשם בעבירות הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל. על פי המתוар באישום זה, ביום 18.1.18 סמוך לשעה 17:00 נכנסו שלושת השוהים הבלתי חוקיים המתוארים באישום 1 לישראל בדרך אחרת. בהמשך, كامل יצר קשר עם הנאשם, ובאמצעות שימוש במילת הקודד הנחיה אותו להגיע לתחנת האוטובוס סמוך למושב מטע. הנאשם הגיע למקום ואסף משם את השוהים הבלתי חוקיים באמצעות הרכבת והסיעם לפארק ארץ-הברית בסמוך למושב מחסיה. לאחר מכן נסע הנאשם לתחנת הדלק "דור אלון" באזרע התעשייתית שם והתמן לשוהים הבלתי חוקיים במשר כעה וחצי. לאחר מכן טלפוני עם كامل חזר הנאשם בסמוך למקום בו הוריד את השוהים הבלתי חוקיים והשלשה שבו עלו לרכב.

.4. הצדדים הציגו הסדר דווני לפיו כתוב האישום תוקן. הוסכם כי הנאשם יודה בעבירות סיוע לגנבה שבאים הרראשון והסעה שלא כדין בשני האישומים, ובעובדות המקומות אותן, וירשע בביצוען. ביחס לעבירות סיוע להתפרצויות הנאשם כפר בה ובעבודות המקומות אותה. הוסכם עוד, כי המאשימה תגשים את חומר הראות המביסס, לטענה, עבירה זו, ללא צורך בחקירת העדים, ובית המשפט יכירע על בסיס ראיות אלה האם מתקיימת עבירות הסיוע להתפרצויות. הצדדים הודיעו כי הנאשם מוכן להעיד, אך אין צורך בעדותו, והוסכם כי לא תינתן ממשמעות ראייתית לעובדה שהנאשם לא ביקשה לחזור את הנאשם בחקירה נגדית.

.5. חומר הראות שהוגש לבית המשפט כולל חמישה הודעות שנגבו מן הנאשם במשפטה בין התאריכים 18.1.18 ל- 25.1.18, שני דוחות הובלה והצבעה שערק הנאשם בנוגע למקום אישוף והורד השוהים הבלתי חוקיים בכל אחד מהאישומים, ותיעוד מצולם של פעולות ההובלה והצבעה. הצדדים הודיעו כי המעורבים האחרים שתוקן בחקירהם או הצביעו את המעשים, ועל כן אמרותיהם לא הוגשו, משלא היה בהן כדי לסייע בבירור יריית המחלוקת.

.6. מתוך סיכון הצדדים עולה כי אין מחלוקת ביניהם שהשוהים הבלתי חוקיים אمنם התפרצו לדירה ונגבו ממנה רכוש, כמוותר באישום 1, ואין אף מחלוקת כי מתקיים היסוד העובדתי של עבירות הסיוע להתפרצויות. המחלוקת נוגעת לשאלת האם הנאשם ידע כי השוהים הבלתי חוקיים אותם הסייע תכננו להתפרץ והתפרצו לדירה. בהקשר זה נטען על ידי ההגנה, כי הנאשם ידע אمنם כי מטרת כניסה של השלשה לישראל היא ביצוע גנבות, אך לא ידע כי בכוונתם להתפרץ לדירה, לא לפני המעשה ולא לאחריו.

דין והכרעה

.7. אקדמיים ואומר כי הוראת סעיף 34א(2) לחוק העונשין שאליה התייחס הסנגור בסיכון, אינה רלבנטית לעניינו. הוראה זו חלה רק במקום שבו המסייע לא היה מודע בפועל לאפשרות ביצועה של עבירה שונה או נוספת ביחס לתוכנית המקורית. אם תתקבל עמדת המאשימה כי הנאשם היה מודע, ولو בדרך של עצמת עינים, לעבירות ההתפרצויות שתכננו וביצעו השוהים הבלתי חוקיים, ניתן יהיה להרשיעו מכח דיני הסיוע הכלליים. מנגד, אם תדחה

עדמת המאשימה וקבע שהנאים לא היה מודע בפועל לאפשרות ביצועה של עבירה התפרצota, אך אדם מן היישוב יכול היה להיות מודע לאפשרות עשייה בנسبות העניין, הרי שלא קיימת עבירה של התפרצota ברשותו, ומשכך לא ניתן יהיה להרשי את הנאים בעבירה של סיווע להתפרצota.

8. על כן יש לבחון, האם חומר הראיות שהוגש מבסס ראיות לכך שהתקיימה אצל הנאים מודעות, ولو בדרך של עצימת עיניהם, לכך שהשווים הבלתי חוקים תכננו וביצעו עבירה של התפרצota לדירה.

9. אין חולק כי מתוך הודיעתו של הנאים עולה מודעותם לכך שלושת השווים הבלתי חוקים שהסיע נכנסו לישראל כדי לבצע עבירה, ואולם גרסתו של הנאים בעניין זה מתפתחת. תחילת טען הנאים כי ابو ראמי אמר לו שהוא עובד בישראל, אך לא אמר במה (ת/1 שורה 10), בהמשך אמר כי ידע שהשלשה מתכוונים לעשות משהו לא בסדר, לא ידע מה בדיק תכננו, ולאחר מכן אמר שידע שמדובר בגנבות (ת/1 שורות 146-147).

10. מגרסתו של הנאים עולה, כי ההנהלות של ابو ראמי הייתה חסודה מלכתחילה, הוא מסר לנאים מכים טלפון שבאמצעותו היו אמורים ליצור קשר (ת/1 שורה 21), ביקש שישוחחו במילוט קוד (ת/1 שורות 80-75), במהלך הנסיעה שוחח ابو ראמי עם אחרים בטלפון באמצעות מילוט קוד (ת/1 שורות 165-162-162) ושלושת הנוסעים אף שוחחו בקודיםبينם לבין עצם (ת/2 שורות 71-70). בנוסף, הנאים התבקש לנסוע מדריכים צדדיות (ת/2 שורה 91). דא עקא, שככל אלה יכולים להיות סימנים מחשידים הנובעים מעצם העובדה, שאין עליה מחלוקת, כי מדובר בהסתע שווים בלתי חוקים, ואולי אף רמזים המעידים חשד לביצוע עבירות נוספות על ידי הנוסעים, לאו דוקא להתפרצota לדירות.

11. הנאים טענו שלא נסתרה, לפיה השלשה לא הביאו עם לרכב כלי פריצה (ת/5 שורות 92-93; ת/7 שורות 26-27) ואף לא העלו לרכב את שלל הפריצה לאחר ביצועה (ת/1 שורת 28-227-228; ת/2 שורות 67-68; שם, שורות 116-113; ת/5 שורות 120-119; שם, שורות 148-151; שם, שורות 176-170; שם, שורות 197-196). לנאים אמונם הוצגו במהלך חקירתם במשפטה כלי פריצה (ת/1 שורות 258-261), ואולם לא הובאה כל ראייה בדבר מקום תפיסתם של כלים אלה. העובדה שהשלשה ירדו מרכבו של הנאים בתוך שטח ישראל ללא כל ציוד ועלו אליו ללא כל שלל, מחייבת את הטענה כי הנאים עצם את עיניו לכך שהשלשה תכננו להתפרץ והתפרצota לדירה.

12. העובדה המרכזית שיש בה פוטנציאל להצביע על כך שהנאים ידע שמדובר בהתפרצota נובעת מכך שהוא התבקש להסיע את השלשה לאזור הסמוך לאזור מגורים בישוב מبشرת- ציון, כפי שעולה מתוך דו"ח הובלה והצבעה (ת/6) והтиיעוד המצלום של פעולה זו. על רקע זה, אכן טענת הנאים כי ידע שמדובר בגנבות דוקא, ולא בהתפרצota לדירה, מעלה תמייה מסויימת, שראויה היה לברר בדרך של שאלה ישירה- מה אפשר לגנוב באזור שהוא אזור מגורים. ברם, הנאים לא נשאל שאלה כזו או דומה לה באף אחת מחקרותו ולא ניתנה לו הזדמנות להתייחס לתמייה זו ולהפריכה. יתרה מכך, שעת ההסעה הייתה שעת אחר צהרים, ובஸמוך לאזור זה מצויים גם אזורי מסחריים ושני קניונים, כך שאין בעצם ההסעה לאזור הסמוך לבתי מגורים כדי להוות ראייה חד- ממשנית לכך שהנאים ידע שמדובר דוקא בכונה של הנוסעים להתפרץ לדירות מגורים ולא רק לבצע עבירות גנבה.

13. ראייה נוספת נסבנית היא הסכם הגבואה, יחסית, שעליו סוכם עם הנאשם תמורה הפסעה- 2,500 ₪. גובה הסכם אף הعلا בפועל את חשו של הנאשם בדבר כשרota מעשייהם של הנזעים בישראל (ת/2 שורות 40-39). גם שיש בכך כדי להקים חשד שמתרת הכנסתה לישראל היא כדי לבצע עבירה פלילית, אין בה כדי להקים מודעות, אף לא בדרך של עצמת עיניהם, אך שמתרת הכנסתה היא ביצוע התפרצויות לדירה, להבדיל, למשל, מביצוע עבירה בטיחונית או עבירת רכוש אחרת.

14. כאשר עומת הנאשם לראשונה עם העובדה שבאורע מושא האישום הראשון הסיע את השלושה למבשתת ציון שומר על זכות השתקה (ת/4 שורה 23) ביחס לעניין זה וביחס לשאלות נוספות נספנות הנוגעות ליתר המעורבים, וכפער בכך שנכנס לישוב מבשתת ציון (ת/4 שורה 79). בהודעה שנגבתה בשעה מאוחרת יותר באותו היום כי הסיע את השלושה לאזרע מבשתת ביום 29.12.17 (ת/5 שורות 51-71) ואף הוביל את החוקרים והצביע על המקום אליו נסעו (ת/6). השתקה החלקית והgresה המשתנה אמנים מחזקות את הראיות נגדו, ואף מביאות למסקנה כי בנסיבות העניין היה על אדם סביר לחשוד שהשלושה נכנסו לישראל כדי להתרץ לדירות מגורים, אך אין בה כדי לבסס, אף לא בצירוף יתר הראיות, בrama הנדרשת במשפט פלילי, ידיעה של הנאשם, ولو בדרך של עצמת עיניהם, כי הסיע את השלושה כדי שיתפרזו לדירה.

15. לא נעלמה מעני העובדה, כי הנאשם נשאל שאלה קונקרטית על התפרצויות לדירה: **"ספר לי על הפעם שיצאת ולקחת אותם לפרט במבשתת"** (ת/5 שורה 164), ולא שלל באופן מיידי את העובדה שמדובר בתפרצויות לדירה, אלא תיאר את מסלול הנסעה, ואולם בהמשך התשובה הבahir כי לא ידע מה בדיקן היו תוכניותיהם ומעשייהם של השלושה במקום (ת/5 שורות 169-168) וחזר על כך בחקירה נוספת (ת/7 שורות 30-31).

16. סיכום של דברים, חומר הראיות שהוצג מבסס את המסקנה כי הנאשם ידע שהשוהים הבלתי חוקים שהסיע תכננו לבצע עבירה פלילית, ואולם אין בו כדי לבסס, מעבר לספק סביר ידיעה, ولو בrama של עצמת עיניהם, לכך שמתרתם הייתה להתרץ לדירות, להבדיל מעבירות גניבה, שביחס אליה התקיימה אצל הנאשם מודעות.

17. כדי לבסס את אש灭ו של הנאשם בסיווע להתרצאות, אין די במודעות של הנאשם לכך שבממשו הוא סייע לשוהים הבלתי חוקים לבצע עבירה פלילית כלשהו, ואף לא די בכך שידע כי מדובר בעבירת רכוש.

פסק הדין שניtan בת"פ (ח') 3006/04 **מדינת ישראל נ' אחרים** (פורסם בנוו 8.2.06), שעליו הסתמכה המאשימה לביסוס טענתה, שונה על ידי בית המשפט העליון במסגרת הערעור (ע"פ 4602/06 **אחרינו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו 18.4.07)) בשינוי שטיבו אינם ברור, על פי הסכמת הצדדים, ומכאן שלא ניתן להסתמך על האמור בו.

ההלכה שנקבעה בע"פ 7085/93 **נג'אר ואח' נ' מדינת ישראל** (פ"ד נא(4) 221) בעניין טيبة של המודעות הנדרשת ממשיע לעבירה נותרה בעינה, ולפיה:

"...בגדר המחשבה הפלילית הנדרשת מן המסייע, עליו להיות מודע לכך שפעולתו"

**תשיע למעשה עבריני ביעד מוחשי, אם כי לא חייבת להיות מודעות לפרטי פרטיו,
ולא די במודעות כי פועלתו *תשיע למעשה עבריני כלשהו*" (ההדגשה אינה במקור).**

18. לנוכח האמור לעיל אני מזכה את הנאשם מהעבירה של סיוע להתרצות למקומות מגוריים בכוונה לבצע גנבה ומרשעה אותו, על פי הودאותו, בשתי עבירות של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל התשי"ב-1952 ובעבירה של סיוע לגנבה בצוותא לפי סעיפים 384, 39(ב) ו- 31 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים